

13th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

மென்று இந்த சட்டசபையில் மெஜாரிட்டி வோட்டுகளால் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு அதுவும் ஜனாதிபதியின் அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மசோதாவினுடைய தலையெழுத்து என்னவாயிற்று என்று இன்னும் தெரியவில்லை. அதன் தலையெழுத்து என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have neither received the assent of the President nor has it been refused. Evidently the Government of India are taking into account the views expressed by the hon. Members on the other side and are scrutinizing the Bill.

“ The hon. Deputy Leader of the Opposition suggests that further consideration of the Bill be taken up to-morrow and the Government are agreeable to taking up the Bill to-morrow. I request the Chair to postpone further consideration of the Bill to to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. I will now take up the half-hour debate.”

HALF-HOUR DEBATE ON THE SALE OF CIVIL SUPPLIES
DEPARTMENT LORRIES.

MR. SPEAKER :—“ I will give ten minutes to Sri Vinyakam, 1-30
ten minutes to Sri Kalyanasundram and ten minutes to the Hon. P.M.
Minister.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I will give two out of my ten minutes to Sri Swayamprakasam.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I want two minutes, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ I do not think there will be time enough.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான ஒரு சில லாரிகளை தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கு விற்பனைப்பற்றி ஒரு கேள்வி போடப்பட்டது. அந்தக் கேள்விக்குத் தகுந்த படியான பதில் கொடுக்காததால்தான் இந்த அரை மணி நேர விவாதம் கேட்கப்பட்டது. தகுந்த பதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த அரை மணி நேர விவாதத்திற்கு இடம் இருந்திருக்காது. இதன் மூலம் நான் இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டிய சில விஷயங்களில் ஒன்று மாத்திரம் முக்கியமானது. முதலில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதானது இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அவர்கள் அந்த லாரிகளை ஒரு காங்கிரஸ்காரருக்கு விற்கிறார்களா. அவ்விதம் விற்கிறாற்பது ஒரு தப்பான காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுதான் எங்களுடைய அதாவது காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய எண்ணம். அரசாங்கம் என்றால் அது எல்லா கட்சிகளுக்கும், எல்லா மக்களுக்கும், நன்மை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் நடத்துகிறது என்றால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாத்திரம் சலுகை காட்டுவது என்பது இல்லை. இதை முதலில் அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது தாவாவில் இருப்பது அரசாங்கத்தினுடைய சொத்து. அப்படிப்பட்ட அரசாங்க சொத்தை அரசாங்கம் மற்றவர்களுக்கு விற்கவேண்டுமென்றால் அந்த முறை வேறு. அதை எப்படி விற்க வேண்டும், யாருக்கு விற்க வேண்டும் என்பதெற்கெல்லாம் ஒரு தனிப்பட்ட முறை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சொத்து ஒரு குண்டியாக இருந்தாலும் அதை விற்பதற்கு முன்பாக அதை

[Sri K. Vinayakam] [13th December 1954]

விற்கப்போகிறோம் என்று விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அதை பொது மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தாமல் விற்கக்கூடாது. அதை பப்ளிக் சேலாக அதாவது பொதுவாக, பகிரங்கமாக விற்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அட்வர்டைஸ்மெண்ட் செய்திருக்கவேண்டும்.

“இன்னுமொரு முறை இருக்கிறது. அதாவது ‘டெண்டர்’ முறை. அதன் மூலம் வாங்குவதும் விற்பதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. அதாவது லாரிகள் இருக்கின்றன, அவைகளை விற்கவேண்டும், யாருக்கு வேண்டும், அதன் விலை இன்னது, அதை வாங்குவதற்கு யாராவது தயாராக இருக்கிறார்களா, வந்து பாருங்கள் என்றெல்லாம் விளம்பரம் செய்து மக்கள் அதை வந்து பார்ப்பதற்கு அவகாசம் அளித்து அவர்கள் வந்து பார்க்கும் படியான ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும். எள்கு முறையை இந்த லாரி விஷயத்தில் கையாளவில்லை. எல்லா விஷயங்களும் உறுதியாக தெரியாது. சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டில் அதிகப்படியாக இருக்கும் லாரிகளை விற்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதிற்று. மக்களுக்கு அவைகளை வாங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவைகளை யாருக்கு விற்கார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரராகிய கோயங்காவிற்கு விற்பதா கேள்விப்படுகிறோம். அவர் யாருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கு விற்பது நியாயமா அல்லது தப்பா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அவர் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான். காங்கிரஸ் பொது மக்களுக்கு நல்ல பணியைச் செய்திருக்கிறது என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்பற்றி குறை கூற நாங்கள் தயாராக இல்லை. குறை கூறுவதற்கும் நாங்கள் முன்வரவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கோயங்கா எதற்காக இவைகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். அதனால்தான் எங்களுக்கு மனசுப்படி ஏற்படுகிறது. ஆவடியில் காங்கிரஸ் மகாசபை கூடப்போகிறது. அதற்கு பயன்படுவதற்காக வாங்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வரவேற்பு கமிட்டியின் தலைவர் யார், ஆர்கனைசர் யார் என்பதெல்லாம் இன்னும் தெரியாமலிருக்கும்போது இந்த லாரிகளை அவருக்கு விற்கவேண்டிய அவசியமென்ன. யாரோ ஒருவரை அந்தக் கமிட்டியின் ஆர்கனைசர் என்று வைத்து அவருக்குத் தந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்களுக்குத் தெரியும். விற்பனை செய்து ‘காஷ் பில்’ ஒரு தனிப்பட்ட மனிதரின் பெயருக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கே விற்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவரும் பணத்தை காங்கிரஸ் ‘ரிசெப்ஷன் கமிட்டி’ நிதியிலிருந்து கொடுக்கவில்லை, தன்னுடைய சொந்த கரண்டு அக்கௌண்டிலிருந்தே கொடுத்திருக்கிறார் என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். ஒரு தனி மனிதருக்கு அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சலுகையைத் தரலாமா? திருவாளர் கோயங்காவை குறைத்துப் பேசவேண்டுமென்பது அல்ல என்னோக்கம். இன்றைக்குத் திருவாளர் கோயங்காவுக்கு, நாளைக்கு திருவாளர் கல்யாணசுந்தரத்திற்கே விற்பதற்குத்தான் கூட அப்படி விற்பது தப்பு என்றேதான் நான் சொல்வேன். அரசாங்கத்தின் சொத்தை விற்பதற்கு ஒரு முறை உண்டு. அந்த முறைப்படி இவைகள் விற்கப்பட்டனவா என்பதை என்னுடைய கேள்வி. அப்படி அவர்கள் விற்கவில்லை, எந்த விதிப்படி அவர்கள் விற்பனை செய்யவேண்டுமோ அந்த விதிப்படி அவர்கள் விற்பனை செய்யவில்லை. அதுதான் தவறு என்பதை என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் அதை விளக்கத்தான் முதலில் விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவது எத்தனை லாரிகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றி இன்னும் சரியாகத் தெளிவுபடவில்லை. 18 லாரிகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் நான்கு லாரிகள் தான் ஆவடி காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டத்திற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதன் ஆர்கனைசிங் கமிட்டிக்கு விற்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் சொன்னார். நானு லாரிகளுக்கு மேல் விற்கப்படவில்லையென்று மறுத்தால் சந்தோஷப்படுகிறேன். நாங்கள் கேள்விப்படுவது நான்கு லாரிகள் மாத்திரம் விற்கப்படவில்லை என்று ஆனால் 18 லாரிகள் விற்கப்படாமலிருக்கலாம். நிச்சயமாக

13th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

நான்கு லாரிகளுக்கு மேல் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியும், ஆகவே எத்தனை லாரிகள் விற்கப்பட்டன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

“கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அந்த லாரிகளுக்கு, ‘book value nil’ என்று போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ‘nil’ என்று போட்டிருக்கக் கூடியவற்றை 3 ரூபாய்க்கு விற்கலும் சர்க்காருக்கு லாபம்தான். ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கலும் சர்க்காருக்கு லாபம் தான். ஆகவே லாரி ஒன்றுக்கு நாலாயிரம் ரூபாய் கிடைத்ததே என்னும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார். அத்தோடு நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் யாராவது பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை அவர்களுக்கு விற்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதன் மூலம் அந்த லாரிகள் ஓட்டை லாரிகள் என்று சொல்வது நியாயமல்ல. நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் யாராவது கூடக்கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அந்த லாரிகளைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதும் பயித்தியக்காரத்தனம். இந்த சபையில் சொல்லக்கூடிய பொறுப்புள்ள பதிலும் அல்ல.

“லாரிகளை விற்பதற்கு முன்னேயே அந்த லாரிகளை பழுது பார்த்து போனவற்றை, வந்தவற்றையெல்லாம் செப்பிட்டு புது டயர்கள் போட்டு விற்ப்பதற்குள்ளே என் அறிகிறேன். ஆகவே நிச்சயமாக ஒரு லாரி 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புடையதாக இருந்திருக்க முடியும். ஆனால் நான்கு லாரிகளையும் இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பது பெரிய லாபமென்று கருதுவது கொஞ்சம் கூட சரியானது ஆகாது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, without further arguments, I make an offer to the hon. Member that if he brings anybody to pay for the lorries Rs. 20,000 each, I will see that the lorries are transferred. Even now I give him that offer. Even if he is prepared to pay Rs. 10,000 each, I am prepared to make that offer.”

*** SRI K. VINAYAKAM :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களிடம் ஒரு விளக்கம் கேட்கிறேன். ஏற்கெனவே எந்த லாரிகளை திருவாளர் கோயங்காவுக்கு விற்குங்களோ அதே லாரிகளை முந்தைய விற்பனையை ரத்து செய்துவிட்டு விற்கத் தயாராக இருந்தால் நான் லாரி ஒன்றுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் வாங்கித்தரத் தயாராக இருக்கிறேன். அதே லாரிகளை விற்பதாகச் சொன்னால் போதும். அதற்குத் தக்க பேர்களையும் நான் கொண்டுவரத்தயாராக இருக்கிறேன். அம்மாதிரி தாங்கள் விற்பது தவறு என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பிறகும், தாங்கள் செய்த தவறை தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளாது தங்கள் தவறை மறைக்க தங்கள் தப்பைத் திருத்திக்கொள்ளாது அதிலிருந்து சமாளிக்க இப்படியெல்லாம் பதில் சொல்வதை இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து தான் கேட்கிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Well, I will answer that. Since the hon. Member has stated that, I said, ‘bring any purchaser who will pay at least Rs. 10,000 for each lorry and I am prepared to transfer the sale’.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, is this a market place where business transaction can be satisfactorily effected, and can hon. Members do that here?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Unfortunately, it is a business transaction we are discussing now. (Clapping from Communist members.) Hon. Members need not clap before knowing facts.”

[13th December 1954]

* **SRI K. VINAYAKAM** :—“மேலும் அந்த லாரிகளுக்கு ஏற்கெனவே மதிப்புப் போடப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இதற்கு முன் பிறந்த அரசாங்கத்தில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இந்த லாரிகளை விற்கவேண்டுமென்ற யோசனை எழுந்தது. இன்றைக்கு லாரிகளுக்கு மார்க்கெட் விலை என்னவென்று மதிப்புப் போட அதிகாரிகளே அன்றைக்கும் அந்த லாரிகளுக்கு மதிப்புப் போட்டார்கள். ஒரு லாரியின் மதிப்பு ஒன்பதாயிரம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்பதாயிரம் கொடுத்து யாரும் வாங்கவில்லை. அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கமும் அதற்குக் குறைத்து விற்க முன்வரவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கு ஒன்பதாயிரம் மதிப்புப் போட்ட லாரிகளையே இன்றைக்கு நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்ப்புக்கு விற்ப்பு. அன்றைக்கு காலத்தில் ஒன்பதாயிரத்திற்குக் குறைத்து விற்க மறுத்த அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்திலே ஆள் மாறியவுடன் யாருக்கும் தெரியாமலேயே நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய காரணம் என்னவென்பது தான் விஷயம்.

“ஆதலாலே மறுபடியும் கடைசியில் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். பொதுவாக இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் சொத்து மக்களின் சொத்து. ஆகவே மக்களின் சொத்தை எடுத்துத் தன் இஷ்டப்படி துர்வினியோகம் செய்யவோ அல்லது தங்கள் கட்சிக்குச் சலுகை தேடிக் கொள்ளவோ செலவிடுவது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயமாகும். ஆவடி காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்காக என்று சொல்லி அந்த மகாநாட்டு ஆர்கனைசிங் கமிட்டியாருக்கு விற்பதாகவே இருந்தாலும் கூட அரசாங்கம் பொதுமக்களின் சொத்தை எடுத்து விற்ப முறை சரியானது ஆகாது. இது அநியாயம் என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்ன கட்சிக்குச் சலுகை காட்டக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை அல்லது இதைப் போன்றே இதர கட்சிகளுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் இதைச் சொல்லவில்லை. மற்ற கட்சிக்காரர்கள் இதுமாதிரியான சலுகையைக் கேட்டாலும் அல்லது அவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்தாலும் தவறே. அது மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கவேண்டிய விஷயமும் ஆகும்.

“ஆகவே தான் அரசாங்கத்தின் சொத்தை எடுத்து இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியின் நலனுக்காக விற்ப்பும்தான் தவறு, அநியாயமானது என்று நான் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் மகாநாடு நடக்கப் போகிறது, அதற்காக ரோடுகளைச் செப்பனிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கத்தின் பணத்தை எடுத்து மக்களுக்கு ரோடுகள் போடுவது போலச் சொல்லி கட்சியின் நலனுக்காக உபயோகப்படுத்துவதும் அநியாயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

(Mr. Speaker sounded the gong and as the Member was proceeding with his speech, switched off the mike and called on Sri Swayamprakasam to speak.)

1-37
p.m.

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“Mr. Speaker, Sir, I request the House to view the whole thing objectively. Now it is not a question whether the Congress Government has made a profit or loss. That is outside the consideration. The points at issue here are whether what the Government has done is in the regular course of business, is expected of a popular Government, etc. Here we have got a Government run by the Congress Party; then its parent organization is having its Conference at Avadi and the lorries have been sold to the Congress Organization and the other party somehow or other involved in this is a business man, Mr. Goenka. When a party is running the Government, we have to consider

13th December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

whether it is open to them (the party men in Government) to take advantage of that position and whether it is too much for any man to think that the Government are making it look as if there is no book value and then they have granted the vehicles to the organization to which they owe their position. Viewed in that light, the whole thing looks irregular. Caesar's wife must be above suspicion and in that view, when the Government do a transaction with the organization to which they owe their position, they should have done the whole business in a public auction. So, I say whatever it is they have done, it cannot be justified. It is convenient for the Hon. Minister to say that there is no book value for these lorries. After all who is preparing that value? It is the Government itself and who can verify its correctness whether the lorries have a market value or not? They themselves prepare a document which shows that the book value is 'nil' and on that basis the Hon. Minister said the other day that they had sold these lorries for Rs. 4,000 or Rs. 5,000 and made a profit out of it. Even if there is loss, we are prepared for it, provided they are sold in public auction. It should be the proper attitude for the Government to take."

* **SRI K. T. RAJU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமங்களிலே காற்று மழை அடித்து மரம் விழுந்துவிட்டால் அதை எட்டணவுக்கு எலம் போட்டு விற்றுவிடுவார்கள். தண்டோரா அடித்து மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளை, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் எல்லோருக்கும் முன்னிலையில் கையெழுத்து வாங்கி அதற்குப் பிறகு எட்டணவை வாங்கிக்கொள்வார்கள். இந்த எட்டண விலைத்திற்கு ஐந்து ரூபாய் வரையில் கூட செலவு செய்வார்கள். அப்படியானால், இவ்வளவு விலை பெறக்கூடிய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இந்த லாரியை இப்படி விற்றது நியாயமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தை நிர்வகிக்கக்கூடிய சர்க்காரே இப்படிச் செய்தால் கிராம முன்சீபு, தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்கள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சாமான்களைக்கூட தண்டோரா போடாமலேயே இஷ்டம்போல் விற்கமுடியும். அவர்கள் அப்படிச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது, இந்த லாரி விற்கப்பட்ட சம்பவத்தினால். ஆகையால், அடிப்படையிலேயே பார்த்தால் இது நியாயத்திற்கு விரோதம், சர்க்காருடைய கொள்கைக்கும் விரோதம். ஆகையால்தான் இதைச் சொல்கிறேனேதவிர வேறு எதற்காகவும் அல்ல. காங்கிரஸ் சர்க்கார் லாரியை விற்று விட்டார்கள், யாருக்கு? ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்காவாக்கு. சாதாரணமானவர் அல்ல அவர். சர்க்கார் விற்கும்போது யோசனை செய்திருக்கவேண்டும். சாதாரண காங்கிரஸ்காரர் ஒருவருக்கு இதை வற்றிருந்தாலுங்கூட தப்பிப்பி ராயம் வரக் காரணமில்லை. ஆவடி காங்கிரஸ் நடத்துவது சம்பந்தமான லாரியை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வற்றிருந்தாலுங்கூட பரவாயில்லை. ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்கா இதை அவருடைய பேரர் நடத்தும் இடத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஆவடி காங்கிரஸ் முடிந்த பிறகு அது காங்கிரசுக்கு இருக்காது. ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்கா பேரில் விற்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவர் கொண்டுவராய் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வார். ஆகையால், இதை கவனிக்கவேண்டும். கிராமத்திலுள்ள ஒரு மரம் விழுந்துவிட்டால் அது எட்டணவுக்குப்போனாலும், அதற்கென ஒரு நடைமுறை இருக்கும்போது, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை இவ்விதமாக வற்றிருப்பது தவறுனது என்பதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். சர்க்காருடைய சொத்து இந்த மாதிரி போவதை உண்மையில் இந்தச் சபை கண்டிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

1-39
p.m.

[13th December 1954]

MR. SPEAKER:—“The hon. Member is not right in dragging the Chair in this affair.

“நான் எப்படி கவனம் செலுத்தமுடியும் ?”

1-42
p.m.

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவசரக்கேள்வியை நான் கொடுத்ததன் காரணமே, சென்னை நகரத்தில் இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக விஷயமறிந்த வட்டாரங்களில் இருந்த பரபரப்புதான். அதைப்பற்றி பலவிதமான வாதங்களும் அபிப்பிராயங்களும் இருந்தன. பத்திரிகைகள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தைப் பார்த்தாலும் இது எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்னை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

“லாரிகள் விற்கப்பட்டது ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்காவூக்கா காங்கிரசுக்கா என்று இப்பொழுது நான் விவாதித்தால் நான் அவ்வளவு புத்திசாலி அல்ல என்கிற நிலைமை ஏற்படும். இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்னை ஏற்பட்ட பிறகு இனி ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்காவும் அவ்வளவு பயித்தியக் காரர் அல்ல. தனக்காக எடுத்திருந்தாலுங்கூட இனி காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கே கொடுத்துவிடுவார்கள், அல்லது சர்க்காருக்கேகூட திருப்பிக்கொடுத்து விடுவார்கள். இனி அந்தப் பிரச்னையை விவாதிப்பது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

“ஆனால், ஒரு விஷயம் இருப்பது உண்மை. சர்க்கார் வழிமுறைக்கு மாறாக இந்த லாரிகளை ஒரு நபருக்கு—காங்கிரசுக்கு சேவைசெய்வதற்கே இருந்த போதிலுங்கூட—கொடுத்திருப்பது மிக அனுமதிக்க முடியாத தவறு. அதற்கு அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“மேலும், காங்கிரசுக்கே சேவை செய்வதற்காக இருந்தாலுங்கூட அரசியல் கட்சிகள் சர்க்காருடைய பணத்திலிருந்து எந்த விதமான வசதிகளும் பெறுவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய நாட்டிலே கட்சிகள் தான் ஆளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எந்தக் கட்சியின் பொருப்பிலும் இல்லாமல், ஜனங்களே பொருப்பாக இருப்பதானால் நிலைமை வேறுகயிருக்கிறது. கட்சியின் பேரால் வோட்டு பெற்று நாம் மெஜாரிட்டியாகிவிட்டால், யார் வேண்டுமானாலும் அதிகாரத்திற்கு வந்துவிடலாம் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி கட்சி அரசியல் பொருப்பில் இருக்கிறபோது கட்சித் தலைவருக்கு மிகுந்த பொருப்பு இருக்கிறது. அதை உணர்ந்து நடக்கவேண்டும். கட்சித் தலைவர் என்ற அந்தஸ்து வேறு, மந்திரி என்ற அந்தஸ்து வேறு அல்ல. மந்திரிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்தையும் சேர்த்துச் செய்கிறார்கள். அதுவே சர்க்காரிலிருந்து செலவழிப்பது அதற்கு போதுமான ‘சப்லிடி’ யாகும், என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களோ இல்லையோ. கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது எந்த அளவு நிர்வாக வேலை இருக்கும் என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகத்தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதுவே போதுமான ‘சப்லிடி’ யாகும். அதற்கு மேல் சர்க்கார் பொருள்களையும் வேறு கட்சிக்காக உபயோகிக்க வேண்டுமா ?

“காங்கிரஸ் மகாநாடு கூடுவதில் பல லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் வருவார்கள் என்பது உண்மை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டும் என்கிற அவசியத்தையும் நான் உணராமல் இல்லை. ஆனால், அதன் பேரால், மக்களுக்கு செனகரியம் செய்யவேண்டுமென்ற பேரால், காங்கிரசுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்ற பேரால், செலவழிக்கக்கூடிய இனமெல்லாம் காங்கிரஸ் சேவை செய்வதற்கு ‘ஒரு சப்லிடி’ யாக ஆய்விடக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

13th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

“ஆவடி காங்கிரசுக்காக ரோடு போடுவது, இன்னும் அதுசம்பந்தமான மற்ற வசதிகளைப்பற்றி பேசுகிறபோது, அதிலும் சர்க்கார் கொஞ்சம் அக்கறை செலுத்தினால் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன். வெகு அவசரமாக காங்கிரசுக்காக வசதிகள் வேண்டும் என்று இந்த ரோடுகள் புதிப்பிக்கப்படுகின்றன. அதற்காக அவசரம் அவசரமாக நிதி ஒதுக்கி வேலை செய்வதைப்பார்த்தால், இது சர்க்கார்க் கட்சிக்காக நடைபெறுகிறதா அல்லது மந்திரிகள் தாங்கள் அங்கு போகவேண்டுமே என்பதற்காக நடைபெறுகிறதா என்பதை நாம் யோசனை செய்யவேண்டும். ஜனங்களுக்காக ரோடு எப்போதுமே தேவைதான். அந்த ரோடுகள் ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும், அவர்கள் அந்த ரோடுகளினால் பலனடைவார்கள். இப்பொழுது அவசரம் அவசரமாக ரோடுகள் போடப்படுவதைப்பற்றிய செய்திகளைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மகாநாட்டுக்காகத்தான் இவ்வளவு அவசரமாகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? இது முறையாக இருக்குமா என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்து இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“காங்கிரசுக்கு சேவை செய்வதற்காக தொண்டர் படை திரட்டுவதில் ஒரு அநீதி நடப்பதையும் நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I thought we were discussing the disposal of the lorries. The hon. Member is raising very many other points which I will not be in a position to answer. He has given notice of a question and I am addressing the concerned departments for details. I would request the hon. Deputy Leader of the Opposition not to refer to other subjects which I will not be able to answer just at present.”

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து என்னுடைய அவசரக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆகவேதான், இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இதைச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைத்துத்தான் நான் இப்பொழுது இதைப்பற்றி சொல்கிறேன். அந்தக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படுவதாக இருந்தால் நான் இப்பொழுது பிரஸ்தாபிக்க விரும்பவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Even supposing the hon. Member's short notice question is not admitted, he is not right in raising it here.”

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்கள், இந்த லாரி விற்பனை நடந்தது முறையா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். ரூ. 10,000 யாராவது சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் தேடிக் கொடுக்க முடியுமா என்று சொல்வது சுலபமான வேலை. விணை மடக்குவதற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாமேயொழிய, இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக் கூடாது. Third decree method ஆகவும், பயமுறுத்தல் செய்யக் கூடிய முறையாகவும் இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. இதைக்கண்டு நாங்கள் பயப்படப்போவதும் இல்லை. இருந்தாலும் எனக்கு நிச்சயம் தெரியும். இப்பொழுது வற்றிருப்பதைவிட அவர்கள் மார்க்கெட்டில் வற்றி ருந்தால் அந்த லாரிகளுக்கு அதிகமான விலை கிடைத்திருக்கும் என்பது எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய விவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது.

[Sri M. Kalyanasundram] [13th December 1954]

ஆகையால், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்தார்கள் என்றும் கட்சிப் பிரசாரத் திற்காக என்றும் எண்ணாமல் இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, may I rise on a point of information?”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister is already on his legs.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri Vinayakam raised his first point and asked: ‘To whom have these been sold, whether to a private individual or to the Congress Organization?’. Even though ultimately, the merits of the case may not depend upon whether it has been sold to an individual or to the Congress, still in considering this question we have to take that into account since an allegation has been made that an individual has been given an advantage to purchase Government lorries. Therefore, I have to make that point quite clear. Further, I have to do that since this has attracted a certain amount of attention in this House and also since certain papers have taken advantage of this for giving stream-line headlines to this matter. I have scrutinized the connected papers very carefully to find out the actual facts of this case. I may assure hon. Members that these lorries were not transferred to a particular individual for his own benefit. It is wrong to say that either Mr. Goenka or any other private individual wants to make any benefit out of this. As far as the transfer itself is concerned, it has been done to the Congress Organization vis-a-vis the Reception Committee which is in charge of conducting the Congress Session at Avadi. Therefore, any suggestion that the Government wanted to prefer any individual or for that matter that any particular individual wanted to get some benefit out of it is an insinuation which I deprecate with all the contempt it deserves. There is absolutely no basis for that suggestion. And the hon. the Deputy Leader of the Opposition sought to say that now Mr. Goenka would not accept it as a transaction to himself nor the Government would allow it to stand. I have got all the connected records and there is no warrant to say anything wrong about the transaction. When this transaction took place in October last, it has been definitely stated that it is sold to Mr. Goenka as the Organizer of the Reception Committee of the Avadi Session of the Congress and the entire file deals with the matter on that basis. Therefore, there is no question of any particular individual getting an advantage or the Government preferring any particular individual for this transaction. I would disabuse the minds of hon. Members and certain other persons outside also who have taken advantage of this opportunity to sling mud on somebody by saying that an individual has been allowed to take advantage of this transaction for the purpose of his own benefit. There is absolutely no such thing.

“ Then the questions arise: How the transaction was put through, how the price was fixed and whether Government have incurred any loss or likely to incur any loss in this matter. The

13th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

question was also raised how the book value can be nil and how it was arrived at. Sir, the point is this. These lorries were purchased in the year 1946-47 for the use of Civil Supplies Transport Department. Depreciation is allowed on a certain basis from year to year as in the case of every other machinery. Moneys from the earnings of this Department are taken out for the purpose of building Depreciation Reserve Fund and we go on adding to this Reserve Fund and when we have taken out funds equal to the value of the lorries from it then technically the book value becomes nil. This was arrived at in respect of these lorries on the 1st April 1953 when the entire value of the lorries had been made up by the Depreciation Reserve Fund. Therefore, on that date, the value became nil. That does not mean these lorries have no market value. But as far as the Government are concerned, they have taken out of these lorries as much as they could and therefore technically they have enjoyed the full value of these lorries. But that does not mean they have no value in the market.

“ We have got a system by which the Transport Commissioner is empowered to fix a market value for these lorries for further disposal, if the Department does not want them. In this case, these lorries became surplus, because controls had been removed and these lorries were not required by the Civil Supplies Transport Department. Therefore, these lorries had to be disposed of and we had asked the Transport Commissioner soon after decontrol to fix the market value of these lorries and he did so, with reference to market value then prevailing. Thus, four lorries have been involved in this particular transaction and they are MSP 3438, MSP 3349, MSP 3514 and MSP 3431 and these vehicles have been valued by the Transport Commissioner at Rs. 4,500, Rs. 4,800, Rs. 5,200 and Rs. 5,000 respectively, totalling in all to Rs. 19,500. The question then arose at what price these could be disposed of. At the same time, the Corporation also wanted a few out of the surplus lorries but they were not prepared to take all the lorries even at the assessed market value and, therefore, when the question of disposal came up, the concerned Department asked, even though the Corporation were not prepared to offer the assessed market value, at what price the Reception Committee were prepared to take over. They offered Rs. 22,000 that is Rs. 2,500 over and above the market value assessed, leaving the average value at Rs. 5,500 and not Rs. 4,000 as hon. Members wanted to put it. I have scrutinized the entire records and also the subsequent disposals of the other vehicles and I have absolutely no doubt in my mind that no loss has been incurred in this transaction.

“ I did not stop with that. I wanted to find out how they were being worked at Avadi and how they were being utilized. I may assure hon. Members that soon after the Reception Committee purchased, two lorries broke down and on these lorries they had to spend another Rs. 4,000 for the purpose of making them road-worthy. Therefore, there is no question of any loss having been incurred by the Government in this transaction.

[Sri C. Subramaniam] [13th December 1954]

“ Now that the hon. Member Sri Vinayakam has said that these lorries are worth about Rs. 20,000 each, I may inform the hon. Members that the new lorries were purchased when the price was at peak levels in 1947 soon after the War, for Rs. 12,000 each. Of course, it is easy to say that it would cost Rs. 20,000 (Sri Vinayakam was seen laughing.) The hon. Member may laugh at the colossal figure put by him but the fact is this. Even the new lorries were purchased seven years back for Rs. 12,300 each to be accurate and therefore there is no question of these lorries being valued now at Rs. 20,000 each or even at Rs. 10,000 each. What the Transport Commissioner fixed was the market value with reference to the prevailing market rates at that time. Sri Vinayakam again took advantage of this opportunity to say that not only four lorries but some more have been sold, of course, for fishing out information from me. I may assure the hon. Member that apart from these four lorries, no other lorries have been sold to the Reception Committee and the hon. Member may also rest assured that no lorries have been sold to any particular person.

“ Then, Sir, the question arises whether there has not been an irregularity in the sale of these vehicles. Apart from other questions of merits of the case, I have absolutely no doubt that the Government have not only not lost anything, but on the other hand—my own view is that—they have also got a little more than what we are entitled to get. We should not only do justice, but we should appear to do justice and in that view, I agree that we could have been a little more careful in the disposal of these lorries. I quite agree. But it does not mean that we have taken advantage of our position and that we have shown any concession to any one. On the other hand we have been extra careful simply for the reason that the Congress Organization was involved in this matter. That is why the Minister concerned had insisted that something more than the market value fixed should be paid and Rs. 2,500 more than the market value has been paid. This was done because later no accusation against the Congress Organization, to which the members of this Government belong, should be made that unfair advantage had been taken and these have been sold to them. As a matter of fact this sum of Rs. 2,500 is a loss to the Congress Organization. Actually they wanted secondhand vehicles immediately as they were not prepared to pay full value of new vehicles and purchase them. That seems to be the necessity and urgency for the transaction.

“ Of course, hon. Members are entitled to point out the irregularity in not publishing the sale, in not calling for tenders and in not putting them for public auction. But I respectfully submit that no allegations should be made that the Government have preferred an individual or an agency and because it is the Congress Organization, that the Government have shown a particular concession to the Organization, etc. I submit and assure hon. Members

13th December 1954]

[Sri C. Subramaniam]

that we are very careful with regard to public money and also with regard to properties belonging to the Government. I may again assure hon. Members that as far as this transaction is concerned no loss has been incurred but on the other hand we have gained a little more. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 11 o'clock tomorrow."

The House then adjourned.

